

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

II. Quid censendum sit de revelatione facta Pontifici Joanni XXII. circa
privilegium Sabbatinum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

Cæpit Ecclesiam regere an. 1316. Electus in Pontificem fuit, (ut complures observant) in Sabbato die 7. Augusti, in quem diem insidit Festivitas B. ALBERTI, celeberrimi Sancti Ordinis Carmelitarum. Et ea ipsa die, inquit Daniel in *Vinea Carmeli* num. 517. verisimiliter apparitione illa DEIPARÆ dignatus fuit. Decessit ex hac vita nonagenario major post sacra audita, & SS. Eucharistiam sumptam, orans & psallens, pridie nonas Decemb. an. 1334.

Vide Petr.
Thom. Sa-
racenum
*Lib. supra
cit. part.
3. inform.
1.*

CAPUT II.

Quid censendum sit de revelatione facta IOANNI
XXII. circa privilegium sabbatinum?

REVELATIONIS potius quam apparitionis nomine utor in presenti quaesito. Primò, quia id quod potissimum in hac altera Operis huius Parte intenditur, est, declarare ac confirmare privilegium illud singularissimum, quod per DEIPARAM Virginem JOANNI XXII. primùm revelatum fuit. Deinde, quia juxta Angelicum Præceptorem, visio seu apparitio non requiritur propter se, sed propter revelationem, seu manifestationem intelligibilis veritatis: ideoq; cum visio seu apparitio ordinetur ad revelationem, æquum videtur, ut de hoc primariò, & potissimum agamus, hocq; vocabulum potius quam apparitionis in presenti usurpemus.

Ut autem clarè & ordinatè in hac comprobanda confirmandaq; revelatione progrediamur, hoc ordine procedemus. Primò, de hac revelatione secundum se agemus: deinde de Bulla JOANNIS XXII. habita hac revelatione publicata, & tandem de contentis in utrisq; revelatione scilicet & Bulla differemus.

Supponendum est, non esse insolitum aut novum in Ecclesia, quod summis Pontificibus aliqua divinitus revelentur, maximè, quæ ad publicam Christi Fidelium utilitatem & bonum spectant. Si enim privatis hominibus quandoq; hoc concedatur, immeritò Pontificibus, Christi Vicarijs denegaretur, ad quos ratione muneris sui pertinet exponere ea, quæ sibi subditis proficua esse queunt. Hinc ex S. Dionysio de *caelesti Hierarchia* docet S. Thomas: 2. 2. q. 2. art. 6. quod

84.

22. q. 174.

art. 2. 411

2.

Quis sit
finis visio-
num seu
apparitio-
num?

Q 2

reve-

C. 4. § 7.
2. 2. q. 2.
art. 6.

Bulla Sa-
cratissimo
ni culmine.

Sententia
Pontific.
quam si-
dem me-
reatur?

Anal. Ec-
clesiast. ad
an. 1119.

Recensentur nonnullæ summorum Pontific. revelationes.

Albericus de Rosate.
Bzovius ad
an. 1342.

Afferitur
ac confir-

revelatio divina ordine quodam ad inferiores pervenit per superiores: sicut ad homines per Angelos, & ad inferiores Angelos per superiores.

Hoc præsupposito, asseritur & probatur supradicta revelatio JOANNI XXII. hujus nominis Pontifici divinitus facta fuisse. Et imprimis autoritate ipsiusmet Joannis, qui in Bulla infra referenda revelationem sibi cælitus à DEIPARA Virgine exhibitam, cum omnibus necessarijs ei conjunctis circumstantijs explicatissimè retulit. Et si enim Pontifex Romanus, in his quæ sunt facti aliquando falli & fallere possit, attamen ejusdem sententia, præmissio maximè certis Cardinalium, doctissimorum utiq; ac pientissimorum virorum (in hic præmissum fuisse authores tradunt) examine, ampliorem fidem meretur, quam privati hominis aut Doctoris, & intra limites humanæ planè maximam. Hinc in Ecclesia DEI revelationes summorum Pontificum maximo in pretio semper fuere, & summa reverentia, uti par est, receptæ. Hujusmodi fuit, ut è pluribus patet subijciam, revelatio facta Liberio Pontifici circa annum 367. de extruenda Basilica in honorem B. MARIE Virginis in monte Exquilino, impensis Joannis Patricij, ut in festo S. MARIE ad nives mentiones Breviarij referunt. Hujusmodi revelatio exhibita ad annum 1119. Callisto II. de sua in Pontificem Romanum promotione. Talis revelatio Innocentij III. circa confirmationem Ordinis Minorum an. 1209. & ejusdem Pontificis an. 1212. circa institutionem confirmationemq; Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis captivorum ex Annalibus ejusdem Ordinis refert, Fezajus Privileg. 2. comm. 26. Talis deniq; revelatio Clementis VI. qui in litteris Novembris 1342. apparuisse sibi noctu anno 1342. in visione personam quandam reverendam in manu duas claves gerentem, & de jubilæo à centesimo ad quinquagesimum annum reducendo monentem, refert. Quod etiam jubilæi reductio mox indicta est, per ejusdem Pontificis Constitutionem incipientem *Vnigenitus DEI Filius*: & admissa ac recepta fuit in universa Ecclesia; licet in dicta Constitutione nullam faciat de revelatione sibi exhibita mentionem. A fortiori ergo revelatio JOANNIS XXII. per Diploma Apostolicum asserta & legitime publicata fide dignissima erit. Imò eo ipso, quod tali modo suam ille revelationem publicavit, ut Pontifex hac in re egisse censendus est, cuius tali etiam in negotio particularis facti major Spiritus sancti assistentia debet.

deberi videtur, ratione cuius magis credibile, minusq; errori obnoxium ejus testimonium censendum est.

Deinde confirmatur hujus revelationis veritas auctoritate ALEXANDRI V. qui dato, inquit Raynaudus, *Diplomate an. 1409. die 7. Decemb. quo JOANNIS XXII. autographum abs se inspectum & diligenter recognitum testatur: ejusdemq; autographi apographum verbatim exscriptum, suo Diplomati inferens veritatem visionis IOANNI objecta confirmat.* Ita ille

Probatur tertio, eadem revelatio è publicis Instrumentis ac Monumentis Ordinis, ex quibus hujus revelationis notitia, longa, continuaq; annorum serie ad nos usq; pervenit. Referuntur pro ea à Collectore Bambergensi in suo Collectaneo pervetusta Ordinis Monumenta an. 1476. sub Reverendiss. P. Christophoro Martignono Generali Ordinis Carmelit. Magistro producta: & alia à Reverendiss. P. Nicolao Audet, itidem Generali Ordinis an. 1530. coram CLEMENTE VII. atq; alia à Reverendiss. Generali Ordinis, Joanne Baptista Rubeo an. 1577. coram GREGORIO XIII. exhibita, & ab eodem Pontifice recognita, & auctoritate Apostolica probata, de quibus suo loco uberius.

Quarto hæc eadem JOANNIS XXII. revelatio constat ac confirmatur testimonio atq; auctoritate complurium gravissimorum sapientissimorumq; virorum, qui eam ut veram scriptis commiserunt, posteris tradiderunt, constanterq; tuentur, quos omnes infra *Cap. IX.* de Bulla Sabbatina differentes singillatim adducemus. Nec refert, quod nonnulli ex his Authoribus fuerint professione Carmelitæ, ideoq; in propria causa de veritate videri possint suspecti. Præterquam enim quod de viris Religiosis, pijs ac doctis, & de Ecclesia DEI, ob suos labores ac lucubrationes optimè meritis, hoc suspicari iniquum atq; injuriosum videatur, non est hæc causa solum Religionis Carmelitæ, sed Sedis Apostolicæ: agitur quippe de revelatione facta summo Ecclesiæ Capiti, & universis Fidelibus per Bullam legitimè declarata: imò de privilegio publicam animarum utilitatem, sublevationem, & è purgatorij tormentis ereptionem concernente. Præterea cum commune & solitum hæcenus fuerit cuilibet in Ecclesia DEI Religiosæ Familiæ, gratias & favores, quales sunt divinæ revelationes & apparitiones, hisq; similia per Scriptores ejusdem Religionis in proprijs Chronicis ac Historijs alijs tradere ac posteris consignare,

Q. 3.

nare,

matur Jo-
an. XXII.
revelatio.

In Scapul.
Marian.
P. 1. C. 2.

nare, cur revelatio JOANNIS XXII. quia est aliquatenus in favorem Carmelitarum, ideo censenda erit de veritate suspecta, quia per Historiographos ejusdem Ordinis conscripta est. Profecto si hæc obiectio subsisteret, omnium Religionum Annales ac Historiæ de veritate suspectæ erunt, ubicunq; de ejusmodi gratijs, visionibus ac revelationibus propriam concernentibus Religionem agent.

Licet Religiosis in causis sui Ordinis testificare & tanquam juridicum eorum testimonium recipiendum est.

Fidem porro deberi Religiosis in favorem suæ Religionis deponentibus, & de jure posse examinari in causa sui monasterij, & probationem recipi, affirmat Gloss. in §. *cogitandum*. verbo *Testis*. *Auth. de Monach.* Baldus in *C. tertio loco*. n. 4. *de probat.* Henricus Becht. in *Cap. insuper*. n. 11. & 15. *de test.* Decius *Consil.* 62. & passim alij. Rodriquez etiam *Tom. 2. qq. Reg. quæst. 11 art. 1.* tradit concessisse *Urbanum IV.* Cisterciens. *quod in causis proprijs monasteriorum suorum, in suis eorum deperat, liceat Monachorum testimonijs uti, eaq; tanquam juridica recipienda esse.* Idem concessere alijs *Julius II.* *Eugenius IV.* & *Leo X.* imò in rebus omnium gravissimis fides illis adhibetur, etiam in causa propriæ Religionis: veluti quando deponunt de aliquo sui Ordinis in Sanctorum Album referendo; uti factum esse constat in Canonizatione SS. Hyacinti, Francisci de Paula, Ignatij, Xaverij, & aliorum.

Quintò hæc, de qua agimus revelatio, confirmari posse videtur argumento non dissimili ac domestico. Nemo hactenus, quem ego noverim, aut legerim, suspectam habuit, aut rejecit revelationem HONORII III. in favorem Ordinis Carmelitarum illi exhibitam, cum tamen hæc *Honorij* revelatio, non nisi ab antiquis Ordinis hujus Historiographis litteris primùm tradita sit, & inserta modo *Annalibus Ecclesiast.* ad annum. 1217. imò recepta à SIXTO V. an. 1487. in Bulla incipiente *Eximium*, quod &c. Et à sacr. Rituum Congregatione annuente PAULO V. an. 1609. subscribente Bellarmino, teste Card. Pinello: & iterum sub URBANO VIII. ab eadem sacr. Congreg. an. 1628. teste Cardin. de Torres, uti habetur in *Officijs proprijs Sanctorum Ordinis pro Carmel. Discalceatis ab eadem Sac. Congreg. approbatis.*

Pro quo sciendum est, in Concilio Lateranensi, anno 1215. sub INNOCENTIO III. celebrato decretum fuisse, ne deinceps novæ Religiones instituerentur, sed quicunq; appeteret statum Religiosum,

sum, unam ex approbatis à Sede Apostolica Religionibus ingrederetur. Et licet Ordo Carmelitarum in Oriente, eò modo, quo Religionibus ante Concilium Lateranense approbari solebant, jam dudum approbatus fuisset, attamen ob emanatum illud dicti Concilij decretum, necessaria videbatur nonnullis nova approbatio ac confirmatio, pro qua, dum apud HONORIUM III. Ordo instaret supplicando, ut antiquam prophetica Religionem, Marianumq; Ordinem, & ALBERTI Regulam suæ etiam Confirmationis munimine roboraret: Pontifex rem discutiendam præcipuis quibusdam suis Curialibus, maximè duobus Commissarijs Apostolicis, (teste Thomâ Scropo Episcopo in *Tract. ad Eugenium Papam IV. scripto*) commisit. His negotium nimium protrahentibus, sacratissima Virgo noctu Pontifici apparuit, severè præcipiens Ordinis sibi devotissimi protectionem ac Confirmationem; inter cætera his eum verbis affata: *Nec est adversandum in his dum jubeo, nec dissimulandum dum promoveo.* Ut autem fidem haberet ejus dictus, insinuavit eidem præfatos duos Commissarios, Ordinis æmulos, qui patronos se simulabant, DEO uitore plexos esse, dispari exitu, sed discessu pari.

Mane factio ita compertum fuit, & Pontifex protinus Ordinem & Regulam ejus, autoritate Apostolicâ approbavit, ac confirmavit. Casum hunc referunt post Arnoldum Bostium, Joan. Paleonydorum, aliosq; Ordinis Historicos Bzovius *ad ann. 1217.* Joan. Fridericus Matenensis, Protonotarius Apostolicus, etiam *ibidem*, Flavius Cherubinus in *Compend. Bullarj* circa Bulam 8. HONORII III. *Scholio 2.* Hieronymus Platus *de bono stat. Relig. lib. 2. cap. 22.* Emmanuel Rodriguez Tomo 2. *qq. Regul. quest. 96. art. 7.* Georg. Colvenerius in *Calendario SS. Virg. die 30. Januarij*, alijque. Cùm ergo hæc Honorij revelatio, ut par est, sit recepta, tametsi nec in ejus vita, nec in ejusdem Bullis reperiat, cur *Ioannis* revelatio in Bullis ejusdem expressa, nec minùs gravibus ac solidis fundamentis nixa, non sit recipienda? maximè cùm ejus occasione Christi Fidelibus in Ecclesia DEI complura & maxima bona & commoda, & olim & nunc obveniant.

Tandem hæc *Ioannis* revelatio, quantum colligere ex ipso ejus Diplomatis tenore licet, ita numeris suis absoluta est, ut veritatem facti quodammodo eloqui videatur. Quod ex Angelico Doctore demonstrari posse videtur, qui 2.2. q. 172. ad revelationem divinam ejusq;

Deipara
Virg. Honorio III. apparet, ac præcipit ut Ordin. Carmelit. protegat, ac confirmet.

Adversarij Ord. Carmelit. morte subitaneâ divinitus plectuntur.

85.

Quænam
côditiones
ex doctrinâ

na S. Thomæ requirantur ad divinam revelationem?

Reperiuntur hæc omnes in revelatione Ioan. XXII.

In Scapul. Marian. p. 2. q. 5.

ejusq; veritatem hæc potissimum requirit. *Primò*, ex parte causæ finalis, aliquam Ecclesiæ utilitatem. *Secundò*, ex parte causæ efficientis, nempe DEI, à quo solo veluti primo principio procedit, proprie & simpliciter dicta revelatio, quendam luminis supernaturalis influxum ad dijudicandum & discernendum veraciter ac efficaciter ea, quæ agenda sunt. *Tertiò*, ex parte causæ materialis, sive personæ, cui hæc revelatio, mentis elevationem. *Deniq;* ex parte revelationis formaliter sumptæ cognitionem rerum, quæ sunt procul ac remotæ ab hominum cognitione. Hæc verò omnia secundum omnem suam proprietatem, in hac revelatione reperiri certum est.

Primò quippe promittitur JOANNI victoria de suis adversarijs, extinctio futuri schismatis Petri Corbarij Antipapæ dicti *Napoli V.* & pax Ecclesiæ per JOANNIS solius Pontificatum; quæ constat plurimum profuisse Ecclesiæ. *Deinde*, ad cognoscendum & dijudicandum de animabus Confratrum Sabbato post eorum decessum, è purgatorio liberandis, deq; tali privilegio jam in cælis concessi, & in terris publicando, uti in dicta revelatione contingitur, non sufficiebat lumen naturale. Ad iudicium quippe formandum de veritate & convenientia illius privilegij, ejusq; confirmatione & evaluatione altiori lumine opus fuit: unde cum dictus Pontifex de his iudicârit, & Bullam desuper expediverit, argumentum à posteriori habemus de quodam luminis supernaturalis influxu, ei divinitus communicato. *Præterea* constat ex tenore ipsius Bullæ Sabbatam hanc revelationem JOANNI inter orandum obtigisse. *Unde* cum *Oratio*, juxta SS. Patres, *sit mentis in DEVM elevatio*, conijcere licet, JOANNEM eo tempore mente elevatum, rebusq; divinis intentum fuisse. *Postremò*, illa DEIPARÆ Virginis promissio de liberando civiliter JOANNE à suis adversarijs, & privilegium de eripiendis Sabbato animabus Fratrum & Confratrum è piacularibus flammis, à Christo Domino ob eximia Virginis Matris suæ merita in cælis concessum, excedunt humanam cognitionem, ab eaq; longissimè remotæ sunt. Ex quibus satis patere videtur hanc revelationem ijs omnibus conditionibus constare, quas ad veram revelationem S. Thomæ Theologi; requirunt. *Accedunt*, inquit Theophilus Raynaudus, in *Confirmationes Pontificum, Bullam IOANNIS* (continet hæc revelationem eidem factam) *ratam habentium, & verbatim referentium, &c.* igitur

omnes revelationes & apparitiones, quibus scatent volumina de vitis Sanctorum explodende sunt, (quod nemo Catholicus ausit dicere) vel ista est admitenda; cum vix ulla aut revelatio aut apparitio prodatur, cui tot & tanta adstipulentur subsidia, quot & quanta suppetunt, pro istius, de qua agimus, veritate.

CAPUT III.

Quo tempore hæc revelatio IOANNI exhibitæ fuerit?

ADMISSA revelationis, de qua disserimus, veritate, nunc discutiendum venit, quo tempore contigerit. In assignando verò tempore, quo hæc Joanni revelatio concessa fuit, dissentiunt Authores cum exteri, tum domestici, cum antiquiores, tum recentiores. Nonnulli quippe volunt DEIPARAM Virginem Joanni apparuisse, ac Sabbatinum privilegium revelasse ante susceptum Pontificatum: alij autem adito jam Pontificatu. Causam potissimam, unde hæc processit opinionum diversitas, præbuisse videntur exemplaria ipsius Bullæ Sabbatinæ: quorum nonnulla datam asserunt anno primo, alia anno sexto Pontificatus Joannis. Qui anno sexto Bullam hanc datam fuisse legunt, affirmant beatissimam Virginem, post adeptam pontificiam dignitatem, Joanni apparuisse; ne cogantur admittere Joannem ad sexennium hæsisse, & distulisse exequi, quod à serenissima cælorum Regina ei, tali sub promissione ac conditione, mandatam fuerat. Quod de pientissimo sapientissimoq; Pontifice suspicari iniquum arbitrantur. Vecordis enim animi est, procrastinare in boni executione; idque meritissimo, tanquam Caini labem exagitant, Origenes & Ambrosius, uterque post Philonem.

Idem secundò colligunt hi Authores, ex illis SS. Virginis verbis, quibus Joannem proprio Pontificio nomine, & Vicarium Christi nuncupat, inquit: O IOANNES, *Vicarie dilecti Filij mei*, &c. non enim *Ioannes* nominabatur, aut Christi erat Vicarius, nisi post suam in Romanum Pontificem inaugurationem.

Videtur terriò promissio DEIPARÆ facta Joanni idipsum satis apertè demonstrare, dum pollicetur eum à suis adversarijs liberare: volunt namq; Joannem ante initum Pontificium, juxta Ecclesiasticos

R

Anna-

86.

In designando revelationis tempore discrepant Authores: & unde orta hæc sit dissentio?

Hom. 4. in Genes.
L. 1. de Cain. m. c. 8.
L. de sacr. Abelis & Caini.

Probatur accidisse Joanni jam existenti Pontifici.